

Bestemmelser om Kirkegaarde. Det har rundt omkring fremkaldt uheldige Forhold, fordi der ikke har været virkelige Lovbestemmelser angaaende Synet over, hvorledes Kirkegaarde skal holdes, ordnes og vedligeholdes. Jeg henstiller derfor meget, at det høje Ting modtager Forslaget med Velvillie.

Formanden: Eksemplarer af de fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Jeg giver herefter Ordet til den højtærede Indenrigsminister.

Indenrigsministeren (Rode): De to Lovforslag, som jeg skal have den Ære at fremsætte for det høje Ting, omhandler Love, der allerede bestaar. Ogsaa den Lighed er der mellem dem, at disse Loves Liv ikke er begrænset ved nogen Tidsbestemmelse. Lovene vil bestaa uforandrede, hvis der ikke opnaas Enighed om en Ændring.

Med Hensyn til det ene af disse Lovforslag, det, der angaar Arbejdsløsheds-kasserne, viste der sig i Fjor at være nogen Vanskelighed ved at opnaa en saadan Enighed mellem Folketing og Landsting, men Forhandlingen kunde dog ikke paa nogen Maade siges at være ført til Ende. Arbejdsløshedsloven er i det hele og store fra alle Sider blevet anerkendt som et særdeles vellykket Lovgivningsværk, og jeg tror, at man yderligere kan sige, at Arbejderstanden har al mulig Grund til at være tilfreds med Loven og dens Virkemaade. Men naar man arbejder med en saadan Lov, viser der sig jo dog hyppigt en eller anden Mangel, og her er der da ogsaa fra forskellig Side paapeget et Par saadanne Mangler. Det har saaledes haft sine uheldige Følger, at Bestemmelsen om Ventetid var affattet saaledes, at naar Arbejderen fik midlertidigt Arbejde under en Arbejdsløshedsperiode, kom det til at skade ham med Hensyn til den Hjælp, som han fik af Arbejdsløsheds-kassen. Ordningen var derfor saa langt fra at være en Opfordring til at søge midlertidigt Arbejde, at den snarere indeholdt en Opfordring til det modsatte. Fra anden Side har man peget paa, at Arbejdsløsheden jo er af forskellig Art, efter som det drejer sig om Sæsonarbejde eller ej. Man kunde derfor ønske visse Bestemmelser for at fastslaa den egentlige Art af Arbejdsløsheden. Om disse Forhold, som jeg her har nævnt, opnaaede man i Fjor i Folketinget Enighed, og ogsaa i Landstinget sluttede man sig

til de Ændringer i Loven, der blev gennemført paa disse Punkter. Jeg skal kun gøre opmærksom paa, at i det Lovforslag, jeg i Dag har den Ære at fremsætte, er Bestemmelserne vedrørende Sæsonarbejderne undergaaet en lille Ændring, idet der i Stedet for, at der i Lovforslaget, saaledes som det i Fjor forelaa for det høje Ting, stod: for Kasser, der tæller Sæsonarbejdere blandt deres nydende Medlemmer, foreslaas følgende Affattelse: „For Kasser, der i større Omfang tæller Sæsonarbejdere.“ Dette Indskud skyldes en Undersøgelse, som Arbejdsløshedsinspektøren har foretaget i Sommer, og hvorved han er kommet til det Resultat, at der saa godt som ingen Arbejdsløshedskasse er, som ikke tæller nogle, selv om det kun er enkelte, Sæsonarbejdere blandt sine Medlemmer. Men den Bestemmelse, jeg taler om, har ikke taget Sigte paa Fag, hvor der kun er nogle faa Sæsonarbejdere, men netop paa Fag, hvor Sæsonarbejdet er en Regel, og i hvis Arbejdsløsheds-kasser der følgelig er mange Sæsonarbejdere.

Lovforslaget behandledes i Fjor saaledes, at det efter at have været til 3 Behandlinger i Folketinget og til 3 Behandlinger i Landstinget kom tilbage til Folketinget og der undergaves en eneste Behandling. Det er som Følge heraf, at Lovforslaget nu af mig fremsættes i dette høje Ting. Jeg har imidlertid ikke kunnet blive staaende ved den Affattelse, Lovforslaget fik ved eneste Behandling i Folketinget, idet jeg har haft det Indtryk, at hvad man der vedtog, blev vedtaget under Hensyn til Muligheden af just i Fjor at tilvejebringe en Ordning, men at man, hvis man kunde føre en samlet større Drøftelse i en ny Rigsdagssamling, burde tage enkelte af de Spørgsmaal, man i Fjor drøftede mellem Tingene, op til fornyet Overvejelse. Jeg vil dog straks sige, at et Par af de Bestemmelser, som Landstinget i Fjor satte ind i Lovforslaget, genfindes i det, som det her fremsættes. Dette gælder saaledes den i § 2 paa Initiativ af et Medlem af dette høje Ting indsatte Bestemmelse, som aabner Adgang til at stifte Arbejdsløsheds-kasser ogsaa udenfor de Rammer, som egentlig er fastsatte i § 1. Der blev her rejst nogen Tvivl om, hvorvidt en saadan Paragraf vilde faa nogen praktisk Betydning. Saa vidt jeg har forstaaet det ærede Medlem, paa hvis Initiativ Paragraffen kom ind, har han sigtet paa Muligheden af at skabe Arbejdsløsheds-kasser udenfor Lønarbejdernes Kreds,